

Programa

CATALÀ NIVELL C2

Superior Semipresencial (C2)

1. Nivell C2

El nivell C2 és el darrer que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). Juntament amb el nivell C1, constitueixen el nivell idiomàtic que correspon a un usuari experimentat. El nivell C2 o *superior (mastery* en anglès) comporta un domini extens de la llengua. No reflecteix, però, el domini d'un parlant nadiu de l'idioma après, sinó que caracteritza el grau de precisió, adequació i facilitat d'ús de la llengua que tipifica la parla dels aprenents brillants.

2. Nivell C2 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix en un sol curs el nivell C2 (Superior Semipresencial). Els alumnes que segueixen aquest curs es familiaritzen amb l'examen de nivell superior de llengua catalana de la CIFALC, per bé que el curs no s'orienta només a preparar aquest examen.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. En el cas del curs de nivell C2 la modalitat que s'ofereix actualment del curs és la semipresencial.

4. Destinatari

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell C2

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell C2 els aprenents han de poder comprendre sense esforç pràcticament tot el que llegeixen o escolten; han de poder resumir informació procedent de diverses fonts orals o escrites; han de poder reconstruir fets i arguments i presentar-los de manera coherent; s'han de saber expressar espontàniament, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot

Programa

en les situacions més complexes.

Perfil de qui assoleix un nivell C2

La persona que ha assolit un nivell C2 es caracteritza per poder-se comunicar en la llengua apresada en situacions de tota mena sense esforç ni dificultat ni donar senyal d'haver de limitar el que vol dir.

En els actes de parla el defineix una fluïdesa molt alta i una gran naturalitat. Té, a més, la capacitat de conduir i reconduir el discurs de manera que els petits dubtes de llengua que se li plantegen acabin sent imperceptibles a qui l'escolta. La seva actuació lingüística, en general, passa pràcticament desapercebuda als ulls d'un parlant nadiu.

La facilitat en l'actuació lingüística d'aquesta persona es produeix fins i tot en aquelles situacions en què ha de comprendre, produir o manipular textos complexos pel que fa al tema a o l'estructura; extensos; de contingut abstracte; literari; especialitzat; que presenten expressions idiomàtiques, col·loquialismes, dialectalismes o terminologia específica o poc familiar. Les condicions no idònies de recepció de la llengua, com ara la interacció amb un nadiu que parla ràpidament, no solen representar-li un problema sempre que s'hagi pogut acostumar a l'accent.

La persona que ha assolit un nivell C2 es caracteritza també per un control gramatical molt alt en tota circumstància; per l'absència d'errors ortogràfics i per un domini adequat del sistema fonològic de la llengua apresada. La llengua que fa servir presenta un grau molt elevat de coherència i cohesió textual i és el reflex d'un repertori lèxic ampli, ric i sofisticat. Aquesta persona demostra, singularment, una bona competència per distingir i gestionar els matisos de les paraules; les connotacions; les subtilitats de l'expressió; els sentits entre línies; les referències culturals dels textos i els implícits de la comunicació.

Una altra de les característiques de qui ha assolit un nivell C2 és la capacitat de fer front amb seguretat a situacions de comunicació complexes, exigents i delicades. Així, és capaç de defensar els seus punts de vista amb arguments consistents en contextos formals; de fer front a preguntes difícils i fins i tot hostils en diverses situacions; de tractar qüestions de contingut sensible; de gestionar ambigüitats i malentesos; d'opinar i debatre sobre temes controvertits sense sentir cap mena d'inferioritat respecte als parlants nadius.

Una altra de les característiques d'aquest aprenent és la seva competència retòrica:

Programa

coneix diverses estructures organitzatives dels textos i sap aplicar-les quan correspon, és capaç de produir textos orals i escrits clars i ben estructurats, és capaç d'articular discursos amb una bona estructura lògica i un bon desenvolupament temàtic, és capaç d'argumentar i convèncer. Sap com esdevenir, en definitiva, eficaç i persuasiu en les seves produccions de llengua. Un altre tret que el caracteritza en relació amb aquesta qüestió és que sap construir els seus textos de manera que contribueixin a fer que el receptor en recordi els punts més importants.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell C2 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent no ha de tenir cap dificultat per comprendre qualsevol tipus de producció oral en directe o emesa pels mitjans de comunicació, encara que la velocitat de parla sigui ràpida com la d'un nadiu, a condició que tingui temps de familiaritzar-se amb l'accent.

Comprensió lectora

L'aprenent ha de poder llegir amb facilitat qualsevol mena d'escrit, incloent-hi textos abstractes, estructuralment o lingüísticament complexos, com ara manuals, articles d'especialitat i obres literàries.

Expressió oral

L'aprenent ha de poder presentar una descripció o una argumentació d'una manera planera i fluida en un estil adequat al context i amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a advertir i recordar els punts més significatius.

Expressió escrita

L'aprenent ha de poder escriure textos clars, d'una manera planera i fluida amb un estil adequat. Ha de poder escriure cartes, informes o articles complexos que presentin arguments amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los. Ha de poder escriure resums o ressenyes d'obres professionals o literàries.

Interacció oral

L'aprenent ha de poder participar sense esforç en tota mena de converses i discussions, i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials. Ha de poder expressar-se, igualment, amb fluïdesa i transmetre matisos subtils de significat amb precisió. En cas de dificultat, pot fer marxa enrere, reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els altres interlocutors difícilment se n'adonin.

Programa

7. Competència lingüística comunicativa del nivell C2

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell són les següents:

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

- Morfologia del substantiu i de l'adjectiu; concordança de noms i adjectius (*porta un jersei i una faldilla nous, les recollides selectiva i diferenciada*).
- El verb: verbs irregulars (*caber/càpiga, córrer/correm/correguem, cuit/cogut*); verbs de la 3a conjugació (*assentir, acudir*); formes no personals del verb: l'infinitiu (com a verb substantiu, com a verb principal i les perífrasis), el gerundi (temporal, modal, causal, atributiu o predicatiu...; *tot i + gerundi, bo i + gerundi*; perífrasis) i el participi (valor, sentit i concordança); usos de *ser* i *estar*; adverbis; correlació de temps verbals (*es va abocar i tot seguit va caure; va fer-ho bé i, per tant, el van felicitar; potser s'ha trobat malament; pot ser que s'hagi trobat malament; deu fer tard per alguna raó*).
- Adverbis: seqüència d'adverbis acabats en *-ment* (*ràpidament i eficaç*)
- Els pronoms forts i febles (*llevat de jo mateixa, fer-s'hi, telefona'ls-hi i digues-los*).
- Els pronoms relatius: simples i compostos (*de la qual, de qui*), neutre (*la qual cosa, fet que*), locatiu (*on, en què, en el qual*), possessiu i pleonasma.
- Les preposicions: canvi i caiguda; *amb* i *en + infinitiu* (*no n'hi ha prou amb estudiar, en tinc prou amb sentir-la per telèfon*); *a* i *en*; *de*; coincidència de dues preposicions; preposicions fortes simples i compostes (*contra, segons, com/com a, cap/cap a*).

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- Grafies (vocals, consonants i paraules estrangeres) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).
- Convencions (abreviatures, majúscules i minúscules, tipus de lletres).
- Puntuació (funcions textuais i usos convencionals).

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

Programa

- Àmbit professional i educatiu (inauguracions i presentacions d'actes públics, de llibres, d'exposicions, campanyes i esdeveniments, reunions i sessions de treball, aplicació de procediments i processos productius i creatius, relacions amb l'Administració i participació ciutadana).
- Àmbit públic (persones i relacions, societat, psicologia, cultura i art, mitjans de comunicació en directe o a la xarxa, salut i medicina, esport, humor, medi ambient, gastronomia, geografia, diners, justícia, ciència i tecnologia).

Elements lèxics

- Derivació (*amagatall, pertinença, ploricó, rodolar*), composició (*malnom, ultraconservador, agredolç, alçaprem*), habilitació (*jersei de caixmir, un Miró*), onomatopeies (*rau-rau, xiuxiuejar*) i neologismes (*clicar, xatejar, neocon, cercador*).
- Polisèmia (*coix, principal*) i homonímia (*fer, nou, cop*); hiponímia (*deixalles, residu*).
- Col·locacions simples (*capturar el lladre, posar de manifest, dibuixar el camí, reducció de jornada, creences generalitzades*) i col·locacions complexes (*fer-se amb algú/sí que fa per a ells/fer com si entrés, prendre a bé/ prendre el foc/ prendre per algú altre*).

Elements gramaticals

- Els determinants i quantificadors: presència o absència de l'article (*anar a ciutat, el reivindicar dels estudiants*), quantificadors (*la fila dos del teatre, formar un tot perfecte, totes tres són a casa*).
- Verbs pronominals (*anar-se'n/anar-ne ple, fer/fer-s'hi, sortir/sortir-se'n*).
- Conjuncions coordinants (*sinó, doncs, tanmateix*) i conjuncions subordinants (*posat que, com que, a causa de, perquè, per què, si no és que, llevat que, si pot ser*).
- Locucions adverbials (*sens dubte, a trenc d'alba, de dalt estant, a tot estirar, potser, a la millor*).
- Locucions prepositives (*arran de; a mitjan, amb vista a/en vista de/en vistes de, a nivell de*) i locucions adverbials

Aspectes de semàntica de les paraules:

- Ús de mots específics del tema (*compondre/composar, propi/mateix, provar/tastar/emprovar*)
- Vocabulari subtècnic i especialització segons el context (*córrer un rumor, treure de polleguera, fer front a la dificultat, sospesar els pros i els contres*).

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Programa

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so i els seus fenòmens, amb la prosòdia:

- Sistema vocàlic i consonàntic de les principals varietats geogràfiques.
- Paraules estrangeres i paraules que en llengües properes es pronuncien de manera diferent,
- Accent, ritme i entonació i patrons tonals de l'oració.
- Alteracions dels sons (emmudiments i sensibilitzacions, ensordiments i sonoritzacions, assimilacions, geminacions, al·lòfons).

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

- Recursos lingüístics associats al registre: tema, mode, to i grau de formalitat, registres col·loquial i culte (fórmules estereotipades, procediments per augmentar l'expressivitat al text, fraseologia, termes especialitzats).
- Varietats dialectals: geogràfiques, socials i generacionals i estàndard.
- Cortesia lingüística (defensar la imatge pública i social dels interlocutors).

Competències pragmàtiques

- Discursiva: planificació (el rol dels participants, el propòsit de la comunicació, la situació el tema), execució (l'esborrany, l'organització, la distribució i la jerarquització de la informació), mecanismes de coherència i cohesió textual (estructures organitzatives i connectors, signes de puntuació, anàfora i catàfora, concordança verbal, estructura de l'oració), selecció de recursos lèxics i sintàctics variats i precisos, detecció de possibles errors i reparació.
- Funcional: descriure situacions, llocs i esdeveniments (conferències, tertúlies, reunions); presentar, comparar i contrastar (entrada en un blog); aclarir i contradir; argumentar opinions i persuadir (crítica, ressenya, informe); especular, parafrasejar i lamentar.

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne

Programa

informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s' enfoquen a un idioma concret, s' hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s' hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula. En els altres casos, l'aprenent adquireix els materials i recursos pel seu compte. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció del web.